

Padesátiny primáře MUDr. Jaroslava Točíka

Ubíhající čas je sice nemilosrdný, ale získané zkušenosti a dobré výsledky jsou přece jen dobrou kompenzací za vynaložené úsilí. Myslím, že v medicíně to platí dvojnásob. Důležité je, že tak to vidí i většina našich pacientů. Pro jubilanta s abrahamovými mi to platí stejně tak jako pro jubilanty pozdější. Je to chvilkové pozastavení i pro takovou „nejmladší“ životní událost.

Našeho jubilanta, nynějšího primáře MUDr. Jaroslava Točíka, jenž vede interní oddělení nemocnice v Jihlavě, jsem měl možnost poznat hned po promoci, kdy nastoupil na tehdejší interní oddělení I (1981), kdy jsem byl vedoucím tohoto oddělení. Již z prvního setkání a studijních výsledků jsem sám sobě „prognostikoval“ dobře získaného lékaře, který nastoupil jako sekundář na toto oddělení. Ze stručného životopisu vím, že se narodil v Jihlavě dne 2. dubna 1956, v rodině známého a váženého jihlavského profesora češtiny, rovněž Jaroslava, který vyučoval češtinu na střední průmyslové škole a který vychoval mnoho žáků s vynikajícími výsledky, hlavně v tehdejší době ještě v masarykovském duchu. Z toho jasně vyplývá, a je to i pochopitelné, že své dva syny, tedy i Jaroslava, vedl právě v tomto směru. Sám jsem už po prvních týdnech poznal, že jsem měl štěstí získat pilného, kvalitního

a morálně velmi vyspělého mladého kolegu. Celý další průběh, až do mého odchodu z interny (na interní a revmatologickou ambulanci mimo nemocnici), potvrdil můj původní předpoklad z roku 1981.

Náš jubilant získával stále větší znalosti a zkušenosti a po jeho I. interní atestaci a po odchodu prim. MUDr. Zdeňka Nováka na dialyzační oddělení do Havlíčkova Brodu převzal tehdejší nemalé dialyzační středisko, první na Vysočině. Dokázal udržet a zvýšit kvalitní úroveň a dobrou spolupráci s lékaři, hlavně s MUDr. Petrem Knetlem (nynějším vedoucím lékařem hemodialýzy) a pochopitelně i s celým početným kvalitním sesterským kolektivem. Když zůstanu jen krátce u nefrologie, pak jeho další zásluhou je, že nejen po stránce praktické, ale i vědecké, pokračuje v dobré tradici tohoto interního oboru v Jihlavě. Již od roku 1985 se účastní jako autor a spoluautor přednášek na celostátních sjezdech u nás i na Slovensku. Jeho působení není pouze přednáškové, ale také nemálo publikuje. Sám napsal krátkou osvětovou monografii o chronické renální insuficienci ve všech její souvislostech. Pochopitelně, že to vše dokazuje jeho odbornou úroveň a výsledky atestací z nefrologie a interny II. stupně. Vážnost jeho výsledků potvrzuje i další členství

v revizní komisi České nefrologické společnosti a každoroční účast na národních a mezinárodních kongresech. Jako přednosta interny dbá ale i o všechny interní obory, počínaje kardiologií, metabolologií až po gastroenterologii, revmatologii a cizí mu není ani současná imunologie. Jeho spolupráce s jinými odděleními v nemocnici je příkladná. Je členem vědecké a výzkumné rady nemocnice a netrpělivě čeká na další pomoc ze strany Krajského úřadu v Jihlavě a ředitelství na otevření Kardiocentra, které je ve stadiu přípravy. Jistě se brzy dočkáme jeho otevření. Jinak oddělení pracuje pod jeho vedením cílevědomě a při dobré spolupráci s početným lékařským kolektivem.

Vážený příteli, milý Jaroslave! Jako Tvůj bývalý nadřízený Ti přeji další pracovní elán, k tomu pochopitelně pevné zdraví, radost z výsledku práce Tvé ženy (rovněž zdravotnice) a pochopitelně i ze Tvých dvou studujících dětí.

Za všechny Tvé přátele
i spolupracovníky

Julius Vachtenheim

prim. MUDr. Julius Vachtenheim, CSc.
e-mail: vachtenheim@ji.cz

Doručeno do redakce: 28. 3. 2006

Profesor MUDr. Miroslav Vykydal, DrSc., jubilující

Dne 12. dubna 2006 se dožívá 85 let nestor české i slovenské revmatologie profesor Vykydal. Každý lékařský obor vytvářejí vynikající jedinci – v oblasti revmatologie to byl právě

profesor Vykydal, který v 50. letech minulého století inspirován profesorem Lenochem začal budovat moravskou revmatologickou školu na lékařské fakultě v Olomouci. Měl

souputníky – v Brně primáře Kuthana, v Kyjově Navrátila, v Ostravě Duda a v Jihlavě Vachtenheima. Olomouc se stává akademickým centrem revmatologie – výukovým, ale